

II

(Акти, публікація яких не обов'язкова)

**ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ
РАДА
КОМІСІЯ**

МІЖІНСТИТУЦІЙНА УГОДА

від 25 травня 1999 року

між Європейським Парламентом, Радою Європейського Союзу і Комісією Європейських співтовариств про внутрішні розслідування Європейського бюро боротьби з шахрайством (OLAF)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ, РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ І КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Посилаючись на Резолюцію Європейського Парламенту від 7 жовтня 1998 року про незалежність, роль і статус Підрозділу з координації запобігання шахрайству (UCLAF) ⁽¹⁾,

Посилаючись на висновки Ради від 15 березня 1999 року, ухвалені після детальних обговорень з представниками Європейського Парламенту і Комісії,

Беручи до уваги Рішення Комісії 1999/352/ЄС, ЄСВС, Євратома від 28 квітня 1999 року про заснування Європейського бюро боротьби з шахрайством ⁽²⁾,

(1) Оскільки Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1073/1999 ⁽³⁾ і Регламент Ради (Євратом) № 1074/1999 ⁽⁴⁾ щодо розслідувань, що їх проводить Європейське бюро боротьби з шахрайством, передбачають, що Бюро ініціює та проводить адміністративні розслідування в установах, органах, бюро та агенціях, створених відповідно до Договорів про заснування ЄС або Євратома або на їхній основі;

(2) Оскільки відповідальність Європейського бюро боротьби з шахрайством, як встановлено Комісією, охоплює не тільки захист фінансових інтересів, але й усі види діяльності, пов'язані з необхідністю захисту інтересів Співтовариства від незаконної поведінки, що може призвести до адміністративних або кримінальних проваджень;

(3) Оскільки масштаби боротьби з шахрайством необхідно розширити та підвищити її результативність за рахунок застосування існуючого досвіду у сфері адміністративних розслідувань;

(4) Оскільки, на основі своєї адміністративної автономії, усі установи, органи, бюро та агенції повинні доручити Бюро проводити внутрішні адміністративні розслідування з метою виявлення серйозних ситуацій, пов'язаних з виконанням професійних обов'язків, що можуть полягати в невиконанні зобов'язань посадових осіб і службовців співтовариств, як зазначено в статтях 11, 12, другому і третьому параграфах, 13, 14, 16 і 17, першому параграфі, Положення про посадових осіб та Умовах працевлаштування інших службовців Європейських співтовариств (далі — «Положення про посадових осіб»), які шкодять інтересам зазначених співтовариств і можуть призвести до дисциплінарних або, у відповідних випадках, кримінальних проваджень, або до серйозного злочину, як

⁽¹⁾ ОВ С 328, 26.10.1998, с. 95.

⁽²⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 20.

⁽³⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 8.

II

(Акти, публікація яких не обов'язкова)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ**РАДА****КОМІСІЯ****МІЖІНСТИТУЦІЙНА УГОДА**

від 25 травня 1999 року

між Європейським Парламентом, Радою Європейського Союзу і Комісією Європейських співтовариств про внутрішні розслідування Європейського бюро боротьби з шахрайством (OLAF)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ, РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ І КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Посилаючись на Резолюцію Європейського Парламенту від 7 жовтня 1998 року про незалежність, роль і статус Підрозділу з координації запобігання шахрайству (UCLAF) ⁽¹⁾,

Посилаючись на висновки Ради від 15 березня 1999 року, ухвалені після детальних обговорень з представниками Європейського Парламенту і Комісії,

Беручи до уваги Рішення Комісії 1999/352/ЄС, ЄСВС, Євратома від 28 квітня 1999 року про заснування Європейського бюро боротьби з шахрайством ⁽²⁾,

(1) Оскільки Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1073/1999 ⁽³⁾ і Регламент Ради (Євратом) № 1074/1999 ⁽⁴⁾ щодо розслідувань, що їх проводить Європейське бюро боротьби з шахрайством, передбачають, що Бюро ініціює та проводить адміністративні розслідування в установах, органах, бюро та агенціях, створених відповідно до Договорів про заснування ЄС або Євратома або на їхній основі;

(2) Оскільки відповідальність Європейського бюро боротьби з шахрайством, як встановлено Комісією, охоплює не тільки захист фінансових інтересів, але й усі види діяльності, пов'язані з необхідністю захисту інтересів Співтовариства від незаконної поведінки, що може призвести до адміністративних або кримінальних проваджень;

(3) Оскільки масштаби боротьби з шахрайством необхідно розширити та підвищити її результативність за рахунок застосування існуючого досвіду у сфері адміністративних розслідувань;

(4) Оскільки, на основі своєї адміністративної автономії, усі установи, органи, бюро та агенції повинні доручити Бюро проводити внутрішні адміністративні розслідування з метою виявлення серйозних ситуацій, пов'язаних з виконанням професійних обов'язків, що можуть полягати в невиконанні зобов'язань посадових осіб і службовців співтовариств, як зазначено в статтях 11, 12, другому і третьому параграфах, 13, 14, 16 і 17, першому параграфі, Положення про посадових осіб та Умовах працевлаштування інших службовців Європейських співтовариств (далі — «Положення про посадових осіб»), які шкодять інтересам зазначених співтовариств і можуть призвести до дисциплінарних або, у відповідних випадках, кримінальних проваджень, або до серйозного злочину, як зазначено в статті 22 Положення про посадових осіб; або можуть полягати у невиконанні аналогічних обов'язків членами, керівниками або працівниками установ, органів, бюро та агенцій співтовариств, що не підпадають під дію Положення про посадових осіб;

(5) Оскільки такі розслідування необхідно проводити, повністю дотримуючись відповідних положень

⁽¹⁾ ОВ С 328, 26.10.1998, с. 95.

⁽²⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 20.

⁽³⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 8.

Договорів про заснування Європейських співтовариств, зокрема з Протоколом про привілеї та імунітети, а також положеннями текстів про їх імплементацію та імплементацію Положення про посадових осіб;

(6) Оскільки зазначені розслідування необхідно проводити в однакових умовах у всіх установах, органах, бюро та агенціях Співтовариства; оскільки призначення цього завдання Бюро не повинно впливати на обов'язки самих установ, органів, бюро або агенцій і жодним чином не повинно зменшити правовий захист відповідних осіб;

(7) Оскільки, до внесення змін і доповнень до Положення про посадових осіб необхідно встановити практичні заходи, що визначають, як члени установ і органів, керівники бюро та агенцій, посадові особи і службовці установ, органів, бюро та агенцій повинні співпрацювати для належного проведення внутрішніх розслідувань,

Порадившись з метою розробки спільних правил для згаданої мети,

Закликаючи інші установи, органи, бюро та агенції приєднатися до цієї Угоди,

ЦИМ ПОГОДЖУЮТЬСЯ:

1. Ухвалити спільні правила, що складаються з імплементаційних інструментів, необхідних для забезпечення належного проведення розслідувань, що їх здійснює Бюро в межах своєї установи. Ці розслідування повинні мати на меті:

— боротьбу з шахрайством, корупцією та іншою незаконною діяльністю, що шкодить фінансовим інтересам Європейських співтовариств,

— виявлення серйозних ситуацій, пов'язаних з виконанням професійних обов'язків, що можуть полягати в невиконанні обов'язків посадових осіб і службовців співтовариств, які можуть призвести до дисциплінарних або, у відповідних випадках, кримінальних проваджень; або такі ситуації можуть полягати у невиконанні аналогічних обов'язків членами, керівниками або працівниками, що не підпадають під дію Положення про посадових осіб.

Ці розслідування необхідно проводити згідно з відповідними положеннями Договорів про заснування Європейських співтовариств, зокрема з Протоколом про привілеї та імунітети, а також положеннями текстів про їх імплементацію та імплементацію Положення про посадових осіб.

Їх також необхідно проводити відповідно до умов, встановлених регламентами Європейського Співтовариства та Європейського співтовариства з атомної енергії.

2. Розробити такі правила та зробити їх негайно застосовним шляхом ухвалення внутрішнього рішення відповідно до шаблону, який додається до цієї Угоди, і не відхилятися від цієї моделі, крім випадків, коли таке відхилення є технічно необхідним відповідно до їхніх власних особливих вимог.

3. Визнати необхідність направляти Бюро для отримання висновку будь-який запит на відмову від імунітету від судового провадження посадової особи чи службовця щодо будь-яких випадків шахрайства, корупції або іншої незаконної діяльності. Якщо запит на відмову від імунітету стосується одного з їхніх членів, Бюро повинно бути про це поінформовано.

4. Повідомити Бюро про положення, які вони розробили, щоб імплементувати цю Угоду.

До цієї Угоди можуть бути внесені зміни та доповнення тільки за прямою згодою установ, що її підписали.

Інші установи, органи, бюро та агенції, створені відповідно до Договорів про заснування ЄС або Євратома або на їхній основі, можуть приєднатися до цієї Угоди, спільно надіславши заяву президентам установ, що її підписали.

Ця Угода набуває чинності 1 червня 1999 року.

Вчинено у Брюсселі 25 травня 1999 року.

За Європейський Парламент

Президент

J.M. GIL-ROBLES

За Раду Європейського Союзу

Президент

H. EICHEL

За Комісію Європейських співтовариств

Президент

J. SANTER

ДОДАТОК

«МОДЕЛЬ РІШЕННЯ»

РІШЕННЯ (УСТАНОВИ/ОРГАНУ або БЮРО/АГЕНЦІЇ)

про

умови проведення внутрішніх розслідувань стосовно запобігання шахрайству, корупції та будь-якій незаконній діяльності, що шкодить інтересам співтовариств

УСТАНОВА, ОРГАН, БЮРО або АГЕНЦІЯ

Беручи до уваги (правова база)

Оскільки:

- (1) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1073/1999 ⁽⁵⁾ і Регламент Ради (Євратом) № 1074/1999 ⁽⁶⁾ щодо розслідувань, що їх проводить Європейське бюро боротьби з шахрайством, передбачають, що Бюро ініціює та проводить адміністративні розслідування в установах, органах, бюро та агенціях, створених відповідно до Договорів про заснування ЄС або Євратома або на їхній основі;
- (2) Відповідальність Європейського бюро боротьби з шахрайством, як встановлено Комісією, охоплює не тільки захист фінансових інтересів, але й усі види діяльності, пов'язані з необхідністю захисту інтересів Співтовариства від незаконної поведінки, здатної призвести до адміністративних або кримінальних проваджень;
- (3) Масштаби боротьби з шахрайством необхідно розширити та підвищити її результативність за рахунок застосування існуючого досвіду у сфері адміністративних розслідувань;
- (4) Таким чином, на основі своєї адміністративної автономії, усі установи, органи, бюро та агенції повинні доручити Бюро проводити внутрішні адміністративні розслідування з метою виявлення серйозних ситуацій, пов'язаних з виконанням професійних обов'язків, що можуть полягати в невиконанні обов'язків посадових осіб і службовців співтовариств, як зазначено в статтях 11, 12, другому і третьому параграфах, 13, 14, 16 і 17, першому параграфі, Положення про посадових осіб та Умовах працевлаштування інших службовців Європейських співтовариств (далі — «Положення про посадових осіб»), які шкодять інтересам зазначених співтовариств і можуть призвести до дисциплінарних або, у відповідних випадках, кримінальних проваджень, або до серйозного злочину, як зазначено в статті 22 Положення про посадових осіб; або можуть полягати в невиконанні аналогічних обов'язків членами, керівниками або працівниками установ, органів, бюро та агенцій співтовариств, що не підпадають під дію Положення про посадових осіб;
- (5) Такі розслідування необхідно проводити, повністю дотримуючись відповідних положень Договорів про заснування Європейських співтовариств, зокрема з Протоколом про привілеї та імунітети, а також положеннями текстів про їх імплементацію та імплементацію Положення про посадових осіб;
- (6) Такі розслідування необхідно проводити в однакових умовах у всіх установах, органах, бюро та агенціях Співтовариства; призначення цього завдання Бюро не повинно впливати на обов'язки самих установ, органів, бюро або агенцій і жодним чином не повинно зменшити правовий захист відповідних осіб;
- (7) До внесення змін і доповнень до Положення про посадових осіб необхідно встановити практичні механізми, що визначають, як члени установ і органів, керівники бюро та агенцій, посадові особи і службовці установ, органів, бюро та агенцій повинні співпрацювати для належного проведення внутрішніх розслідувань,

УХВАЛИВ/ЛА ТАКЕ РІШЕННЯ:

Стаття 1

Обов'язок співпрацювати з Бюро

Генеральний секретар, служби та будь-який керівник, посадова особа або службовець (установи, органу, бюро або агенції) зобов'язані в повній мірі співпрацювати з агентами Бюро та надавати будь-яку необхідну допомогу в розслідуванні. З цією метою вони повинні надавати агентам Бюро всю корисну

⁽⁵⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 136, 31.05.1999, с. 8.

інформацію та роз'яснення.

Без порушення відповідних положень Договорів про заснування Європейських співтовариств, зокрема Протоколу про привілеї та імунітети, а також положень текстів про їх імплементацію, члени повинні в повній мірі співпрацювати з Бюро.

Стаття 2

Обов'язок надавати інформацію

Якщо будь-якій посадовій особі або службовцю (установи, органу, бюро або агенції) стало відомо про факт, який дає підстави для припущення про існування можливих випадків шахрайства, корупції або будь-якої іншої незаконної діяльності, що шкодить інтересам співтовариств, або серйозних ситуацій, пов'язаних з виконанням професійних обов'язків, що можуть полягати в невиконанні обов'язків посадових осіб і службовців співтовариств, які можуть призвести до дисциплінарних або, у відповідних випадках, кримінальних проваджень; або можуть полягати в невиконанні аналогічних обов'язків членами, керівниками або працівниками, що не підпадають під дію Положення про посадових осіб, то така особа повинна негайно повідомити про це свого керівника служби або Генерального директора, або, якщо вона вважає це корисним, — Генерального секретаря або безпосередньо Бюро.

Генеральний секретар, Генеральні директори та керівники служб або керівники (установи, органу, бюро або агенції) повинні негайно передати Бюро будь-які докази, про які їм відомо, відповідно до яких можна припустити існування порушень, як зазначено в першому параграфі.

Керівники, посадові особи або службовці (установи, органу, бюро або агенції) в жодному разі не повинні бути піддані несправедливому або дискримінаційному поводженню внаслідок повідомлення інформації, зазначеної в першому і другому параграфах.

Члени, які мають інформацію про факти, зазначені в першому параграфі, повинні повідомити про це президента установи (або органу) або, якщо вони вважають це корисним, — Бюро безпосередньо.

Стаття 3

Допомога служби безпеки

На запит Директора Бюро служба безпеки (установи, органу, бюро або агенції) повинна допомагати Бюро в практичному проведенні розслідувань.

Стаття 4

Інформування зацікавленої сторони

У разі виникнення підозри щодо члена, керівника, посадової особи або службовця, зацікавлену сторону необхідно швидко повідомити про це за умови, що це не зашкодить розслідуванню. У будь-якому випадку висновки, що стосуються окремо будь-якого члена, керівника, посадової особи або службовця (установи, органу, бюро або агенції), не можуть бути підготовлені як тільки завершилось розслідування без надання зацікавленій стороні можливості висловити свою думку з усіх питань, які її стосуються.

У випадках, що вимагають дотримання абсолютної секретності для цілей розслідування і вимагають застосування слідчих процедур, що належать до компетенції національного судового органу, дотримання зобов'язання запрошувати члена, керівника, посадову особу або службовця (установи, бюро, офісу або агенції), щоб вони висловили свою думку, може бути відкладено за погодженням із Президентом або Генеральним секретарем відповідно.

Стаття 5

Інформація про завершення розслідування без будь-яких подальших дій

Якщо після внутрішнього розслідування проти члена, керівника, посадової особи або службовця (установи, органу, бюро або агенції), щодо яких було висунуто звинувачення, не порушено жодної справи, внутрішнє розслідування щодо такої особи необхідно завершити без будь-яких подальших дій рішенням Директора Бюро, який повідомляє про це зацікавлену сторону письмово.

Стаття 6

Відмова від імунітету

Будь-який запит від національної поліції або судового органу щодо відмови від імунітету від судового провадження керівника, посадової особи чи службовця (установи, органу, бюро або агенції) щодо будь-яких випадків шахрайства, корупції або іншої незаконної діяльності необхідно передати Директору

Бюро для його висновку. Якщо запит на відмову від імунітету стосується члена установи (або органу),
Бюро повинно бути про це поінформовано.

Стаття 7

Набуття чинності

Ця Рішення набуває чинності 1 червня 1999 року.

Вчинено у

За (установу, орган, бюро або агенцію)